

U RASKORAKU

Biblioteka UGRIZI

SS Sinister

U RASKORAKU

Urednik:

Siniša Lekić

Izdavač:

LIBER, Beograd

Štampa:

Dijamant print, Beograd

Tiraž:

300

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.163.41-1

Stojanović, Siniša, 1981-

U raskoraku / SS Sinister. - Beograd : Liber, 2011
(Beograd : Dijamant print). – 123 str. ; 15 cm

Tiraz 300.

ISBN 978-86-6133-080-3

COBISS.SR-ID 187772684

---

antidot

SS Sinister

SS Sinister

1981

U Raskoraku

LIBER
BEOGRAD, 2011.

ZORA NAKON SLEPILA

Navika je neoprostiva
dok sa navikom
apstiniram od života

Predano spremam se
za veliko finale
iz svog
zasićenog kosmosa

Navikao,
uvek znam bolje
prohodao dušu u navici

Nisam kralj kolebanja
već pridike
odvike su navike
održanja distance

Ja sam kralj
povlačenja u prodaje
pre nego
zblžavanja u predaji

Glumim boga
koji u nedeljno popodne
čita sabatnje novine

Uz dozu rezerve
sumnjam da negde
došlo je do greške

Da li je Konstantin
bio je dovoljno drzak
da zamisli konstantu
i levom nogom
blagosilja dobrostivost

Nadmenost
ne dozvoljava da
odstupim postament

Na kome
okamenjena bista prošlosti
čeka idolatrijsku proklamaciju

Repeticija je majka mudrosti
u svetu svetosti
i ne uzima se na gram

Da li si kadar za opšte gašenje
druge opcije i do kraja repetiraš

ponovo ponovo ponovo

Ponovo
sapleteš se
ne
sapleteš se

Ako repetiraš greške
znači li da si ih naučio
dovoljno dobro
da ih ponoviš

Ako repetiraš naučeno
znači li da imaš lošu memoriju
Tiho podsećanje
jednom je dovoljno reći

Pamet je živa memorija,
multitasking učitavanja
Majstor skrećuje manični džuboks
i skače daskom za surf
po moždanim talasima

I tada su garderoberi uredno složeni
partijska knjižica
u džepu kraj levog revera
ideologija je religija
a mudrost na mestu sviknuta

pod šeširom
još jedno divno mesto pod suncem

antidot

ANTIDOT KONCEPT

iAko bih završio sa tačkom, i "Na tačku stavio tačku" otvorio bih novi niz mogućnosti ukidanjem krajnje tačke, tačke završetka

Ako bih nakon tačke stavio tačku, ta bi tačka ukinula tačku (poništila, potrla) i bila bi to tačka početka, tačka koja ukida kraj
Kada bih tekst počeo sa tačkom, to bi značilo da se ceo tekst koji se odvija iza tačke dešava nakon kraja, i nikada se ne završava, jer kraj je već prošao, tekst ga ostavlja negde za sobom

Tačka početka označava mogućnost početka književnosti koja počinje sa krajem i niže se u infinitezimalnim opcijama

Sa ukidanjem kraja, ukidanjem krajnje tačke, završava se i sa linijom, linearnim, kao produktom niza tačaka, tako da se tekst kreće u kovitlanjima - vremenskim i prostornim, u bezbroju kombinacija

Sama pretpostavka "Stavljanja tačke na tačku", semantički postavlja istu tačku na dva mesta istovremeno: tačku koja stoji na

samoj tački - iznad nje; i tačka koja zaključuje tačku, nakon tačke završetka
Kvantna tačka se u prostoru nalazi na dva mesta istovremeno

Grafički predstavljeno izgleda kao da su dve tačke na dva različita mesta, međutim, to je jedna tačka koja se nalazi u multipoziciji, kao tačka mogućnosti

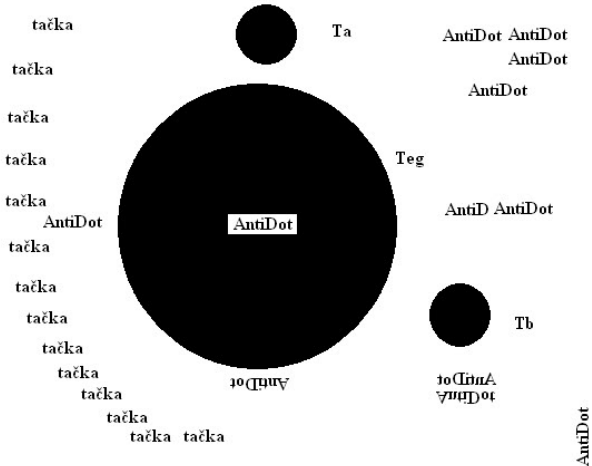
Novi univerzum kvantnog kretanja teksta naziva se Anti Dot ili nulta tačka Nulta tačka simboliše odraze bilo koje multiegiencije, obeležava sva simultana bitisanja

Svođenje ove tekstualne jednačine može se predstaviti ovako:

- Predložena su tri grafička činioca, dva pretpostavljena
- Jedna je egzaktna i jedna dvostruka kvantna tačka

Prva projekcija kvantne tačke se nalazi iznad egzaktne tačke - na njoj (tačka na tački), formirajući dvotačku u odnosu na egzaktnu(:), dok se druga projekcija nalazi nakon egzaktne tačke i uvodi kontekst ukidanja egzaktne tačke (. .)(kraja svih krajeva, kraja svih egzaktnih tačaka)

AntiDot

U grafickoj postavci to bi izgledalo ovako (:.)

Prvu projekciju bi mogli obeležiti simbolom Ta (prva projekcija kvantne tačke)
Drugu projekciju simbolom Tb
Egzaktnu tačku obeležavam sa Teg

Kada tačka Tb ukine tačku Teg, ostaje nam samo Ta tačka - nadtačka, koja uvodi sve one tekstove koji su u službi kretanja nakon kraja, one koji se nikada ne završavaju, već sa njom počinju

Pošto grafički prikazano nadtačka - Ta, koja obeležava početak novog pisanja ne postoji nigde kao deo grafičkog rešenja, umesto nje u AntiDot upotrebi je grafička predstava slova i, koje se može čitati kao početak, izgovaranjem ili prećutkivanjem slova i, ili u engleskom malim slovom I, odnosno Aj, koje ima konotaciju sopstva - što u ovom momentu istovremeno ima, i nema važnost

antidot

Brava zaborava

i Pobegla sam kao ni jedna do sad
Dalje od svake pretpostavke
Položaj – Nemaš Me = jer Nemam Se
Moj je slučaj
Sudar radara i hrizanteme

Veliki neodloživi dremež
Spavaš po bunarima, budoarima
Budiš me u vodviljima
Kružim transferima zvučne viljuške
I ljujaške sata

Ovuliram okularom

Gde je brava kud koja strana
Ključ miruje dok brava drhti
Ključ se lomi od zuba

Ključ se topi

Ključ misli da je neko drugi
Ključ se boji

Ja sam videla strah tog ključa
Kako ključa
Na studenim stepenima sprata
Videla sam otvorena vrata
Kako šamaraju štok
Videla sam bravu kako rapidno koluta
Zupčanike guta

Moje i njene
Praznine bez polaznine

antidot

Vizir

i Gledam sa balkona
Vidim drveće i ptice
A ti u mene piljiš
Ne pokazujem ti lice

Iza mene stojiš
Kroz moje telo gledaš
Moju pesmu čitaš
Misliš da ne osećam telo
Ti čekaš

Gle, tamo ka horizontu
Vidiš
Tamo ničeg nema,
Ničeg tako posebnog
Za dlaku dobra slika, dobar stih
Za dlaku, ali

Tebi se obraćam
Al' ti pesmu ne pišem
Slušaj

Sada ne želim ništa da ti kažem
Tvoja znatiželja je
Pesma podnesena meni

Danas nisi čitalac
Promenio si službu
Možeš li to podneti
Da samo stojiš tu i zuriš
U moju senu na prozoru

Levo, na tom zidu sobe
Nekada beše slika
A sada je prazan stih
Ne otkrivam ti lik

Danas ti neću reći ništa
Ostani koliko god želiš
Kada već voliš
Da ovde provodiš vreme

Ti uvek dođeš i odeš
A ja stojim i stojim

Ne poznaješ mi lice
Ali polako vremenom
Zureći
Upoznaćeš moj prozor

antidot

Pokvarena

iEno! - Evo - ili ženo
Ti si eno tamo-amu
Evo peno, eno ti Ene
Pesmi eto Ene sve od pene

Tu se Eva zblanu na Enu
Pa udari Eni šamom po šamaru
A Ena joj vrati šamarom po
šampanjcu

I tu Ena pade u penu
A Eva je zaseni
I preuze scenu

Ena smuti šlagom nogu
Te Eva pade i zapeni togu
Eva stiže Enu u peni
Ena pobeže Evi ka sceni

Eva peva iz pene
Ena je glasom stiže
Publika se lagano na noge se diže
Više i više

Ena uzdiše šamom i galamom
Eva pleni i vlada mizanscenom

Problema nema, krvava je pena

Mrtva pade Eva
Kad iz mraka ustrela je Ema
Reče Ema Tiše
Evo više Eve ne miriše

Sve je Ena

Cela joj je scena podarena
Nije mnogo pena pokvarena

antidot

Promaje

iČovek koji imao je sve
rekao je
uspori malo talase

Čovek koji uzeo je sve
rekao je
izoštri malo odsjaje

Da, skliznulo je sve
skinulo se
pa se ne prepoznaje

I kada, svanuo je dan
videlo se
da vrata nose promaje

Čovek koji uzeo je sve
sanjao je
da kofer nosi ustanke

Jedan uveo cvet
u jeo je svet
za neke gole proplanke

Čovek koji sanjao je svet
sklanjao je san
pod svoje duge haljine

ī kada, svanuo je dan
videlo se
da vrata nose odlaske

antidot

Pristupnica

İ Pogledaj zvezde,
trešnje odvaljene od drvenog neba
Svet je daska,
koju presecam da ti napravim vrata

Ti sad prođi,
i primeti, kako tešem stoletni san u sat
Kako savijam
dodirom stablo tvoje, dletom torzo znanja

Ležim na vetru
otklona praga, prozor otškrinut
za nož daljine
Oštriću skokove revolucije haljine tvoje

Doneću kupinova granja
na nogama, na rebru tanke ostanke

Kad usijam crveni čaj,
i oplovim te u obnaženja

Pogledaj trešnja,
zgađeno ordenje kraj nebeskog panja
Pod drvenom nogom lišće,
i lice na novac osvrnuto

Veštice prodaju kupidone
u ništavilo zemaljsko,
mesečari se hvataju u kolone

Svet je maska,
koju sečem kada ti otvaram vrata

Makar od pola,
dugujem svemu svet,
od kaiša do guše mentalni sef

Otvaram trozupcem deonice
simultane materijalnosti naše

Ležim na metru krojačkog vruga,

Koraci su jarde oslepljenih ulica
Raskršća limene tepsije
gladne mora

Ti sad prođi
otvorenih pora,
u svetloj budućnosti zašivena

Svet je trešnja majska
kada te otvaram, u zlatu sata

antidot

Drina i Margus

iŠuškaš u nebo moje, čujem

Šapućem ti do usana pticu
nagnem ti glavu u reku intimnosti: .

- O široko moje, da te ne vide
flore podunavlja

Slušaš li katkad zaplićem ti jezikom
topole crne
nad tobom svet moj kruži, od snenog
toplog obraza

Grabuljaju trepavice dane, kada
padaju teške kao noći od čekanja: .

- Nisam li ti rekao, niz koju reku
da spustiš mi haljine

Mokro je svud, to se preliva od Hada znoj
duša
jesam li te odveo, ili doveo: .

- Slušaš li, tu pod kožom
kosti šuščaju uspavanku

Od tebe sada, mogao bih samo u reku,
il na brod
da mi pogled kupe obale lužnjačkog
hrasta

srušićeš se
još noćas, u moje nebo čujem, još noćas
u oko moje, da te ne vide
još noćas, kao moje danas

antidot

Lavirint

iNikada joj nisam video lice

Bila je tu, jedna rupa za glavu
lavirint od postave mesa

Dupla zavesa
dupla nutrina haljine,
Duplo staklo na prozoru

Jutrina, uterus

Presvlači se u dan,
kroz nepoznate puteve kiše

Prozorska okna se presvlače,
takva je bila
okupana u kožu, u lavirint,
zakopana u dan
Iza postave srca

Kopala je šav po šav,
kao što glava kopa dan
Dok ne vidi lice neba
da izađe
Kao što san kopa je,
dok ne vidi prozore

Takva je bila,
kao rupa za dan, haljine
postave kuća,
tkanine tanane prozirne, kao okna
Dupla, pred licima dana

Uterus, pred telom jutra, rupa dana
takva je bila, nikada joj nisam video lice
Samo šavove za lavirint,
i rupe
zašle u postave srca

antidot

Multipozicija

iGledaj

Svaki pokret odraz je talasa u tvom
ogledalu

U ogledalu
pocepan je svemir od kartona

Od kartona
savijen prostor u fiške
iz kojih jedemo toplo kestenje

Kestenje, sunčevo stenje
teče u rekama
U rekama, nežni je prah zaplesao sa
orkanima Marsa

Na suncu,
na suncu u meni roniš duboko
Duboko
protegneš noge
Hvataš granice
kao morske trave

Trave svet si,
svet si stavila u naprstak
i nazvala me morem

Morem uvek spreman,
čekam te u tom prostranstvu

antidot

Mesto oka

iU tebi volim mesto jedno duboko
Mesto Kao, jedno Ako
Unutar Oka

Unutar mene duboko tvoje oko
steglo poput šoka
pa mi slatko, i svet ko staklo
od tih snova
od tog soka, iz tvog oka

Unutar mene jedno mesto malo
ali sve je stalo
iz tog oka

antidot

Razdvajanja

iPoneo kao glavu glad glas utrobe na
oštirci meseca u oku miris obraza oblaka
usnulog u šeširu

Pustinja dlanova ispod kore fleka osmeha
topla krv ispod hladne kože kosti zagrljaj
ogole

Žal za snenosti sunca muca s zuba mala
reč ko ugriz usta i mokrog ramena
otpremnik cedi se

Rezovi vremena putevi anđela baklje u
noći paraju grudi nokti u mesu svedoče

Mirno na počinku sluša jato što se gnezdi
krošnjama lipa trnu kapljice s ruža
reči pisama ponoći teku

Kao vedar dan u plućima si vetar, san si mi
u očima a misao obrće putem koji je tebi

Odvođe reke kao dan ka veku s ovog
brega pokislog bole leđa peku

antidot

Učitavanje

iBela boginjo od snova,
sve što jesam
to su slova, od kamena i mesa
I hrana
od otrova
što mi bleđi kosti

Ti si moja duša bez pokrova
i osmesi majski
Radi gosti za trpezom snova

Tvoj se osmeh smeši,
kao glina meka
pod prstima čoveka što je mesi

I
uzdasi rajski, kad se otmu,
s njegovih ruku, ona teče,
kopnu svome
zavičaju zemljanome

Ti si onaj prah
od zemlje što se krti,
s mojih ruku što kovitla
pa se vrti

U nebesa žuri, tražeć gde su sati
u mesecu, dok se klatno, tiho klati
I misli nestaju

Bela boginjo od snova, sve što jesam
to je pesma,
I što mislim to je panorama,
dugih modrih karavana
obezglavljene reči kao jata pelikana

Štrik je prazan što horizonte spaja,
luk od vike
Po nebu iščezava

Moja crna slova taj su pogled nemi
obraz suvi,
uzdah sto se puši

Bolutini i sove, noć u mojoj duši

antidot

Bodljikave žilice

iKrvave ti ruke neoprane
trne u očima mojim trnje

Na zapovest šiljaka oblačimo se
i svlačimo
Gledaju stražari,
gledaju žandari
Hulje otresaju nam sa lica perje

Otaca nema niti sestara časti
da oslove nas godinama
Imena nemamo
samo brojevi telefonski
bez pozivnog

Ti u muškom a ja u ženskom
takvo nam je sledovanje

Jedan obrok
i jedan obraz
što zasija u noći

Blato puštamo
do članaka,
nokte do zuba
Ne bismo da poletimo
a ni da propadnemo

Njišemo se
ispredam kike
milujemo žice
Govorim
da ću jednom
kupiti slobodu
a ti opet o zvezdama

Odenuli su mi košulju juče
stavili gvozdenu masku

Preko ušiju muk
Bacaš radničke rukavice
zapovedaš
- Dođi oklopniče!

S tvoje strane
jedino su one ostale od nadmenosti

Ne čujem ti glas

Danju pravim iskrivljeno
skidam krv sa žice
naveliko spremam

Peščane dine
okrećem ka tebi
Da bregovi od kvarca
prelome svetlo lice
I zelenim oboje predeo

Kažu da žališ za smeđim očima
Kojih nema nad tvojim pogledom

Zasviraš svakog dana
poneku melodiju
koju ne mogu da zapamtim

Prostreliš me

Preko ograde
ne mogu videti
da li se neko
osmehuje

antidot

Partija

išto daviš domine, quo vadis Anno

U leto dvadeset i peto
suziti si boga namerila

U šali poželeći život
na grašku neosetno
kao variolu

Gladiolu u stomaku
u imalinu razmutiti suzu
oči dati lakoholu
staniolu u libri što se cifra

Nađi tref za
taj preferans
i pasiju za pasijan
psa, mačku
i mač za tač
stavi tačku
zarež na remi
šah figuru za patituru
portparola u igri monopola
kviz za riziko
kocku
kvisko za jedan dva tri

Kvarljive zime
vraćaju jesen u leta
A sa portreta visi ime
za ime sveta
Kao longeta ili štula
ovog Jula
Beograd je Pula od karata

Jame od nokata
vode od sprata do kata,
I zlo mi je do Katalonije
kada složim antinomije
Kao da se ližu jezici Vavilonije,
i slon služi naklon

Ubeđen da igram vist
kada dobijam misli gubim
A za dušu ištem
pušku s liščem
i vriščem
Pa se opominjem,
da posolim u sebi komine
da ne vriju
Da složim svest na šest
zatvorim krug
zatvorim partiju na dan

Dok
spavaš ti, spavam i ja sam
kao vlak, u vlaknu vuk, sanjam tacnu
koja prsne kad je taknu

antidot

Podvaljen letom

ilako prilično podvaljen letom
plovim

Razumem razblude kad zavežem srce
za stolicu
u kofer položim kamen
previše je zameranja u uličnim svetiljkama
jedno je sunce pod nogama

Ako oduzmem ti pogled kornjača progutaće
prsten, položiću cveće
na zidine, oklop

Lomim stepen zadovoljenja čujem u sebi
govorkanja: .
- Ako imaš svoj glas traži manje glamurozno da
niko ne pita u kom krugu
u kom kvadru koga nosi i ispušta

Iako prilično podvaljen letom
plovim

Prilike su složne bez kupanja u bari sećanja
kada oprostim osećanja
otpor razbije jednadžbu na poznate

Tražim proizvode
zaključak i dnevnik mi u dva različita
stola

Prsti mirišu na ruzmarin uši na komarnik
iz rukava ispadaju ljuske drame odvajanja

Izbegavam zaplete mozgovanja

Previše je krvi u glavama
previše pameti u grudima
a glad nije kući

lako prilično podvaljen letom
plovim
samujem

Naizgled tuđini

antidot

Aoris

iŽiviš u drugoj sobi
tvoj vidokrug su ljudi

Aoris, želiš ceo svet za sebe

Kao da si nebo
Nisi li nebo
Mirišeš na nebo
Oblačiš se kao nebo
Iz kojeg nikada nisam spustio glavu
Sa kojega nikada nisam sišao
Ličiš na oblake nesposobne da slete

Aoris, tu ispod zemlje grobovi gromova
Grebenovi koje glačaš suzom
Čujem kako plačeš otrovana životom
Kako cediš tu vodu u kamenu
Braniš devicu, večni plamen uništenjem

Aoris, u tuđoj si sobi
Kako da sakrijem te od svojih pesama
A da ne isplivaš
Aoris, zašto tražim te kao da tela nemam
Kao da pustoš je
A opet, nalazim san na svakom koraku
Ostavljen kao tvoj
Pao i uskrsao
U meni

antidot

Poskurice

iU dolini, večnost pije vino
a kiša joj nad glavom
smera duginu košulju

Spušta zvezdu u džep
i odlazi na put
da zaleči ostarelu pustinju
u zenici

Zvezda čeka,
da je se večnost maši
da razvije pesmu o suncu
mleku i šumskim biserima

Jedan prst se budi,
prelazi lice, pa miluje rep
drugi prst, ispisuje ime preko duge
Treći spušta krišku hleba u džep

U dolini, večnost doručkuje
u kućnom mantilu
a krave muču petlovi kukuriču, snovi njište

Prsti laju na jata ptica
da uđu u nebeske torove
Ptice, kao dirke klavira
prosipaju oktave nad dolinom, kao klikere

Kašike zvone
dolina večera zoru do podneva
Doljani se vesele,
a vek im do večeri služi restlove jutra

Kiša dolazi, obilazi
Večnost oblači duginu haljinu
i poziva kišu na konjak

Dolina ih služi,
zvezda piše za devet violina
A ma ma ma ma ma ma ma ma
Kiša zadremala, a večnost umorna
zagnjurila lice u grudi gostioničarke

Jedan dečak izlazi iz kućerka
krmeljivo tražeći svoje ime
- Nisi li to ti sinoć, sa drugom, jahao dugu
u krug oko Meseca, Damire

Dečak se samo nasmeši kiši,
i otrese sedef leptira sa revera

- Nisam, ko bi to još mogao
Pričate gluposti
I nije to duga već Mesečev pas
A psi se ne mogu jahati gospođo,
premali su za sedlo

Podigao je pogled uvis
i kao da mu je sinulo

Četvrti je prst obrisao ime sa duge
Peti je pokucao na prozor
- Ustaj
- Setio sam se

Cela dolina sada tražila je još jedno ime

antidot

Plen

iKao krojač nad kišom kapljica
ovaj mesec obigrava
Da li što me se uvek seti
tigrasto od očiju i tela pravi plen

Najsvetlija sam na ovoj
prerijskoj ploči tačka
Na vatrenoj svesti gorak um
na gareži zlatnoj graške znoj

Osnov mi se rasčetvorio u govor

Jedan vida otrov
pljujući istini iz očiju krv
Drugi dodir vasseljene hladno izliva
u pelene sveznanja

Treći prazan mir umiranja
u vezanosti za
Četvrti pakao sperme očeva
na goču vremena

Na krave padaju osmesi
na vrat povijen vek: .
- Ne vidim, neosvanuo okom
ne okrenuo se spokojem,
za obrisom tela lica zemlje

Zavoleo tajnu tišine
kao istinu
napokon ponovo tamnu

A praznuju kiše ove ubice izlegle
kao ptice bombarderske
U ovoj večeri nestaje puteljak srca
Bestragije nalik nogu nagih nevesta
Somalije

Sve zastave plaču nemir kože
zaliče mi na pastorčad pećina

Kao bez kralja, zemlja samoće
obezglavljena
Da li tamo mesec koituse kroji
kada u toj zemlji niko ne postoji

Kao bez kralja, zemlja samoće
obezglavljena
Da li moj mesec i tamo kiše broji
ako u toj samoći niko ne postoji

Otrov mi se pretvorio u korov

Jedan bi kao lovor
da putujuć vine kočiju u vrt
Drugi da putir neželjenog mladog
pliva u polnog bezumlja

Treći je mazan vir uživanja u nezrelosti, a
Četvrti nakot smernih broševa boračkog
remenja

Sa glava padaju podsvesti,
sa trava ubijen sneg
Ne stidim se odagnao duboko
ogruo se zavesom vela ptice treplje

Zavoleo majsku kišinu kao i ništinu
na oko potpuno ravnu

I ne znaju više ove krivice
polegale kao lica Aleksandrijske,
Ka onoj zvečarki što vezala je o kult sunca
bukagije malih polu blagih zaveštanja
provalije

Dve rastave gaču u svemir - Bože
zaliče mi ponekad na
pastorčad pećina

antidot

Sinedoha

iZa tebe taj svet i dalje izgleda isto
Ja te sada vidim sa metkom u kosi
Bolujemo od bolesti upoznavanja
Rasparali smo petlje puteva
Provirili u vetrove sreće
Izmerili podrhtavanja
Gledao sam sinoć tvoju sliku kako umire
Dajte mi pilulu i crnu tuniku
I hranite me listovima baruta
Patinom sećanja
Moj beton je kamena hartija
Moje stablo izvinuće plesa
Moji besovi istorija Hidre
Moje Niko opet - Ja
Popio sam vodu iz rđavih cevi,
Nema ničeg istinitijeg od korozije
Sišli smo sa uma
I probušili mehove
U sobi od gasova
Zazvučali smo kao deca

antidot

Odiseja 2012

iDobro, dobro

Znam

Uvek kriv je Kristofer

Neko mora da bude kriv Kriv je onaj koji sumnja, a sumnjali smo oboje Još davno pre nego što je mačka prešla prag, i ušla u kuću Pogrešili smo još onda

Znaš da ne volim mačke, i znaš da ne vičem zbog životinja Brine me onaj vražiji komšija Njegove noge su stvorene za put Hodam na prstima nečujno gledam nečujno govorim, ne čujem dobro Ponekada brojim tanjire pa mi se učini da ih je premalo Nekada previše Kada su prazni Inače ne brinem Ne brinem uopšte

Ostavi kofer, koferi su ljuštura koja čeka da ponese novi život Slomljen orah bez reznjeva Golo stopalo Sve staro je spaljeno u potlaču, i sa potopom razneseno hiljadama milja

Nema koraka nazad osim ka sebi Novu kožu nosimo na leđima, a od stare smo spravili fotelje Iz džepova nema koraka nazad, gubi se uvek ono suvišno kada smo previše teški za let, laki za pesmu, nema tih kofera koji mogu da ponesu zlatnike i srebrnjake srca Nema tih lonaca koji mogu da skuvaju sunca, tih lanaca

U tvojoj kuhinji, mrvim šećer drobim ti obraze pogledom

Vrtiš programe Vrtiš prirode Vrtiš se oko sebe pucketlaš šuškaš pevaš promuklim glasom Sloboda! Postaješ prsten istorije Eloja, hologram Hall-a Odiseje 2012 Ponavljaš mi pesmu, iznova

Vrtiš programe

Da nisam gluv shvatio bih pogrešno Navikao sam da molim Da se klanjam Da te sanjam Oslovim te sa Dolly, a ti imaš svoje ime Volim sinonime Sva tvoja imena su suvišne reči koji te dokazuju

Izgovaram te kao da ćeš mi iz usta izaći Još jedna Ti Rađam Spremno primaš u naručje sebe i sa osmehom kažeš mi - Vidi Usta mi se razvukla preko sobe i premala su za takav osmeh Stavljaš mi prst preko usana Nas troje ćutimo

antidot

Roršahovo nebo

iSamo želim da ti budem Ja,
obnažim plamen kojim snim
u pregibu čaše obasjan

Mislim danas, nisam samo trag
za голу plavet obnevid
da solju pamet odledim

Daj mi da mi lament bude sit
o kamen raznet pogled vit
kad spomen tame potražim

Neću da me otmu
Oblačim odru slame
Okačim na koncu glave
Odlazim
Do kraja

Sad se selim da ti budem brat
u staroj vesti podsetnik
u novom dobu pobjeda

Virim na nas kao stari trač
u koži presto, kraj nas mač
a u mesu posveta

Neću da mi lament bude sit
o kamen raznet pogled vit
kad spomen tame potražim

Neću da me otmu
Oblačim odru slame
Konačim na koncu glave
Odlazim
Do kraja

antidot

Na izvorištu fraktala

*Svaki je prst moga dlana
na izvorištu fraktala
Stojim nepomičan*

iMoja duša
umorni anđeo
ofucanih krila

Atrofirana
paralisana žeđ
Neispavana
na zgarištu duvana

Otežana
od uklesane
kamene aveti
Od istorije znoja
i prašine magijske
Što uskramila se u koru
U opnu bavalitne smole
I pešačku prugu
gradskih strija
Raskidanu bitkama iz varoši

Mrsko mi
dok tu sam
da pogled da bacam na padine
niz koje sam se survavao
Niz koje survavaju se
jezici
kao odjeci
noćasnje kiše

Koja samo u mislima
svojim
sniva spiranja

Ništa oprati ne može mene
kad pad nije što i fleka
Kad pad to je haosa
koji rađa sledbenika
koji od pada svog pravi hram
koji od svakog srama pravi hram

Jezici haosa
ližu moje telo : .
i svaka je misao malo ubistvo
i svaka politika genocid
i svaki pokret nož u rebrima

Pobesnelu zver držim za čeljusti
i znam
da ću dlanove
jednom spustiti na oči
kada bude jurnula na mene

Svaki je prst moga dana
na izvoristu fraktala
Stojim nepomičan

antidot

Jun u kiši

iGovorim sebi u bradu istine
u nosu su nadanja

Poželim život
kada udahnem
porodim pitanje

Pišem pesmu opravdanja
izgubim krila

Vatrene kočije
listaju zvezde
Na nebo noć padne
sunce u oku zgasne

Dah zanemi
zub ućuti
soba zadrhti

I stena na mermeru
seda smrti na isповest

A zašto džepove da gužvam
kada im pomoći nema
Ruke su večito prazne
na vetru što napija i trezni dlanove

Ljubim svoja leđa i kosti prijatelja
ljubim obroke sanjanja
Milujem šape upokojenog psa
vernosti Nojeve barke snova

Mrtva je istorija,
mrtvi poljupci slomljen su glog
u srcu vampira

Moja duša poginuli i uskršli anđeo
ostao je na kiši
koju sam ljubio
pokraj tvojih usana

antidot

Arilje

iČak i kao Krom, u tami htonske špilje,
crtaću te, jasno,
kao Arilje

U savršenstvu,
bes cvetova, uz naglosti gram
U zaklonu, sateran mrak na konac,
uz jednog jemstva groblje
Nagosti trunke,
na sunčevoj padini humke, sprud
pod naraslom rekom zamire, zlobilje

I, na svetlu,
toplo gnezdo majsko
Bdenje, zvezdocvet, u kosi kao san
Oprost za sve laži koje prorekoh,
poneki presto za nadmene, kosti za
megdan

Tu po kiši kljunove šilje čaplje junske
treplje, i naglas šapću: .
- Kasno, tek u roditeljstvu,
dođu šije svome mestu

U galami, kao u noći, kada riču ljudi,
u tišini, ti piši ne probudi
u zlatnoj borovoj kapi čestar,
dok se pričinja, vetar škripi, lomi grilje

Čak iz magle okom, nikad čuto,
spava Arilje bolom, žuto

antidot

Lutajući oko Kragujevca

iTi si moja najlepša neprirodnost
sova koja se jutrom budi iz krvavih snova
I otpočinje let

Ti si

Ti si otkriće novoga leka u lirikama
mogućnosti
i korak nazad u otkrivenja

Pribojavanje od zagrejane laži prošlosti
podlosti, iluzije i istinitosti
Srozani dani koji puze u noć
i ruše most nad bezdanom, ka zori

Grozdove izdrobi čelo zarobi
skini čari sa čarsava i jastvo sa jastuka
Ja sam zaveštaj svojih pesama
bićeš nameštaj mojih postupaka

Isti kao i svi
podanici tuđine
Lišeni slobode Zarad smeha
okovan u sokove i olovne misli
Ti si moja najlepša besprizornost

antidot 7

iDragi S,
Želim da se oprostim

Sa tobom pozdravim
jednim nebeskim zbogom

Tvojem tanušnom glasu
liku, kojeg nosim ispod kože
već mesecima
a kao da su godine, komšije

Svake večeri
ti i ja zagrljeni
u snu bez snova
maštamo prijateljstvo

Tvoja maljava ruka
oko moga struka
Tvoje nestvarne
boje u fokusu
objektiva

Tvoja široka leđa bez intuicije

Sve je to neslana šala
Dragi S
Jedna slatkost aspartama
i gorčina izdisaja

Ali To, samo sam ja
Tvoj arhi ljubavnik nesuđenog
poznanstva

Upamti,
mi gradimo svetove
leđima u leđa

Sijamski blizanci spojeni
kičmom vremena

Talasima koji galopiraju
uzengijama kaljavih čizama
Strujimo žilama
olovnog konja
oštroumlja

Dragi S
Živim

Živim
u lebdećoj bari sećanja
a ti u praznom koritu slutnji

Fragmentiraš površ
nevinosti

Želim da te zaboravim
i ni jednom više ne kažem
Laku noć

Da te u čelo ne poljubim
dok sebi odsecam noge
Ujedam rep

Dragi S,
nije istina pravda
lako je rulet ruski
i balerina baljšoja

Vetra nema
u leđima idola
Dragi moj S
Ljubim te
U ime brižnosti

Čuvaj mi domine

antidot

Moje i tvoje Ja

iMoje i tvoje Ja
Večeras igraju za nas
Mi im se smejemo
- Kakva divna predstava draga
- Zar ne dragi
Moje i tvoje Ja plaču pri rastanku
Pitaju se, grizu i krive usne
- Da li se plašiš draga
- Ne, oh da To je ritual, znam dragi
Moje i tvoje Ja rasplinuti
Negde u teatru neistine
Pokušavaju glumiti život
Znajući da od njih ništa ne zavisi
Ne sufliramo
Klimamo glavom
- Čuješ li draga
- Šta to, tišinu, ah da, naravno
Tvoje i moje Ja igraju predstavu
samo za nas
Mi sedimo u gledalištu
i iz prikrajka prosipamo kokice
Ljubimo se u zaklonu scene

antidot

Bolesti srca

iNe zaboravi da vežeš oči
Zapamti - to je nova reč
Sačuvaj
Da ne izgube se u onom zauvek
Ova leđa prostrana
U jednoj duši prevelikoj za stan
Poljupci u mekom oblaku
Groblja za ptice i dlanove
Snovi povratka i kolenka srca

Upamti nenadano
Odrastanje prošlosti
I sećanje na vremena
Koja nas zaborave
Sačuvaj me
Slomi se
Zvezdom sa čela
O sebe o pol tela

Bolesti srca

antidot

Jedan za sadašnjost

iJedan za sadašnjost
drugi za večnost
napucao i u smrti prepariran cvet

Svi slede svoje izmislili
gurnuti u porive
Ko u zid ko u na vetru pramenove

Lica ne poznaješ više

Ovenčan ni u šta
grudi ti zaplahnjuju obraze
I ne dišeš
kao nekada neba
I grad je stran
i san nije tvoj odabran

Sram samar i gard za dragog
u bliskosti bula i vitlanje štapom

Grad grozd mravinjak
blistav trag, sna
u knjizi razbibriga od drugoga

Pluća su od sveta
u grudima nas nema
Sve se vraća i uzima
usta su prazna od sećanja

Ljubi ruže
izgubi se
Ljubljenjem ubi se
o trnje

Jedan za večnost napupeo
i sadašnjost propao svet

I nema povika

antidot

Raskrsnik

iRaskrsnik nikada ne odlazi na
put
Nad tromedom smerokaze
nadvija
ka noći
Kliče - Napred Bori se
Druže Biraj
Hodi meni, gosti se iz ruku
Pijeteta

Raskrsnik zna da svi se putevi
Vraćaju njemu
Kao Rim razvio je smerokaze
Da podrazio bi zagrljaj
Kraj toplog konačišta
On govori kuda ići dalje
O, vinovniče puta vrlj
Putnika što grliš

Raskrsnik zna da put je
duševna hrana
Da žedni često staju
ne bi li se napili znanja

Dok oni trube on navodi na
tražnje
Kao i uvek ne odlazeći nikuda
dalje.

Raskrsnik - Raskolnik,
otključava vreme
Razvodi crvene brigade,
izvodi rokade
Kao stolpnik govori Stani Pomoli se
Nastavi Kreni

Raskrasnik
Količnik, nastojnik lutanja
Rastavnik pohoda na susrećištu
Namera odoleva

Ostajanje preboleva
Zariven u temelj kretnji

Raskrsnik napokon reče: .
- Odnedrite me od ovoga
I nosite u nepoznato
Vodite me, ne umem više da
znam

Da li će me putevi sami vratiti
sebi
Ovome mestu
Da li sam vam ikada i bio
potreban

antidot

Dečaci

iDečaci mojih sećanja pred oblacima
paralelograma
O, kako su se samo podsmehivali

Moji dečaci Ovi stubovi društva
Njihova zverinja školska krv
Pokazuju i dokazuju moji dečaci
Crvenih i plavih boja
Boja je sećanja Moja

Moji dečaci njihovih mamaotaca
Oni vitezovi
razbojniti i krvniti
Oni putevi i čuvari puteva

Istim osmehom skidali srca sa ulica
lica
saterivali ih u petokrake

Moji dečaci: .
snoviđenja topovskog mesa

Kada se smeju kriju osmehe u
pesnicama

U suncima
u crnim košuljama i sanducima
u krevetu sa neprijateljem

Moji dečaci na svim tim granama sećanja
sa odsečenih grana osećanja vise

o koncu
o gajtanu
o kablju
o monitoru vira

Moји dečaci
kako su se samo osmehivali
svome opstanku
Nezasitom nagonu za iživljavanjem

O, kako su veličanstveni bili kada lomili su
stolice o srce
i slagali svoje drugove u ravno i plavo
Lomili su te stolice o stubove o osmehe
o koncu

Slušali su svoje nastavnike
Nezagasito
Gaseći sebe

antidot

Šest dana radi, jedan dan je kao nijedan dan

i Pretopiti plastičnog Isusa u top
I reći mu da puca za ljubav,
Pretopiti krst u lopticu
I reći mu da je on ljubav a ne smrt,
Staviti ga u top

Pretopiti limenu crkvu u vešernicu
I osušiti grehe na štrihu,
Pustiti da im oprostí vetar

Prebući veštačke popove u klovnové
I dati im da čuvaju decu
Pričali bi sjajne viceve
Veselili dušu

Prebući srdžbene opatice u dame noći
I dati im da se podaju za džabe
Reći im da je to bogu milo
I da su se žene danas promenile

Pretopiti ludi narod u Isusa
I obesiti ga na krst
Da vrišti i spasava greh.
Isusu dati peškir da obriše znoj,
Nagradu za životno delo
Ulogu je dao majstorski
Zasluzio je beneficije,
I topli obrok

Pogasiti sveće i pretopiti ih u saće
Dati ih pčelama nazad
Šestougaone
Da u njima prave med
Za žive i za mrtve

Pretočiti vino u krv
I dati da piju vernici
Reci im da je to nafta
Da je to čemer
Da je to radijum
I da je slatkog ukusa

Preliti sezonske hodočasnike u reke, i sliti ih
U crno more
U mrtvo more
U crveno more
U mramorno more
Bilo koje more
Reći im
da se okupaju u svome ništavilu

antidot

Novembar

iMirno mri - reč je jesenja
upri oči uzburkane, neubrane, ruke
neoprane, broje strane

Kašike za klasike
atlantide alternative

Štandovi štampe štambilja,
štapini za šaptača
Jedne pesme beskonačnog časa

Trenuci sazru korenja
knjiga, kapi umora,
salvete fleka
uglova usana
Uglomera oštine pogleda i, zatupljenosti
u mutnog

Miri mirno istino jesenja
novino novembarska, starino
hroniko ampera,
Grobnice sećanja,
na zalasku godine šoka, i pražnjenja

U groznici kalendara proleća
paviljonu humke
Druga kruno Aviljona
i žaoko, u žalosti oka,
morski žalu suze groga

Ešarpo i štako, štulo i masko
miholjskog jula, astala slavskog
gungulo čula--
Hladu Iliona promenado
vaseljenskih sezona, čumo
trešnjevika konačnih,
čašo pelina rastanka

U vinu vri istino jesenja
kaznom prazni znanje vedara
sa zida ostajanja
smegmu Disa nizije kazana, u
snegu raznom, kad te začara

Hazanu neispevivog,
odoro nedodirivog, nevidljivog dana
- u viru krij se istino jesenja
Nadrikamikazo bezvremlja,
kolevko žada, podzemlja stazo
niže livada letnjih, na grobljima stenja

i jetka krošnja oraha bez lista joda,
pod sivim svodom
nebeskih voda

Lako lij istino jesenja
kišom krij čij sam nit po nit
mirno mri reč je list

Kist, nad paunom prane,
gerist rastinjaka panonskog pana,
čarobnjaka Artanije -

Nade duvaj kao meh u jedra vetra
truj čistinu istine
U zidu zri istino jesenja

Novembar

antidot

Defragmentacija Neba

iNevrod je napustio Vavilon
Semiramida svoje vrtove
Moloh svoju decu, David svoju zvezdu

Kapetan svoju barku
napustio je Cezar Imperiju
i Arhangeo Nebesa

Izašao je Kupidon iz bebijeg mesa
Kerberu su najednom pooptpadale glave

Oziris i Horus otišli su na izlet
Anubis je sretno lajao na Suncu

Buda je napakon zaspao i hram se raspao

Veliki mag ispod drveta života pogađao je
kartama velikog zeca

U dolini koala u stenama snova
Aboridžini su vodom umivali krmeljive oči

Elohim i Alah su u zemlji Hanan
Preko zida plača zaigrali tenis

Prometej i Andromeda
U ljubavnom zagrljaju
Nisu ni primetili
Kada je Persej priznao svog brata Isusa

Ares je shvatio da je njegov rat čist
manirizam
l'art pour l'art

Rat
Art
Rat

antidot

Mrve

iMrvice se daju
dok se Ono
krupno zadržava
pod kaputom O,
koliko se samo
puta mogu
okruniti Mrvom
kao krunom
okultnog
Parčence niz
kožu se roni ako
se odroni Previše
mrvica nekoga će
ubiti Bivam tih
daleko od
pogleda lavine
Bezbedno
prizemljujem
prezlu i dronjke
Usta skupljena

Za svaki mali
zalogaj Dočekuje
ih poljubac Ugao
šake Sve suviše
rasulo se Ustiju
sve više Puće iz
zadovoljštine
Mažem mrve po
nutrini žive uloge
sićušnosti More
mrva i raspar
Otpad
odvojenosti
nikada nije ni bio
trud Već magla
prašine
nedovoljno jasna
Blef Slutnja Opet
progovara Novo
poglavlje se ne
otvara U prašinu
napisana reč

Daj mi lažnu
pozivnicu Za
otvorenu
pozornicu mrve
življenja Ja
čekam da dođu i
odvedu me jedna
po jedna Polulaž
mrtva i bulimična
istina Moja je
celost među
koricama Moje
ništavilo beli se
kao mač Večno
mlad u
poricanjima
Puštam još jednu
mrvu nakon što
Okrećem glavu
drumu što račva
se i odlazi
Vraćam mrvu
Celini I deo mene
zauvek odlazi

antidot

Pesma od pesama

Odjeci u mauzolejima sećanja

Mrtvi što ne govore kazuju i svedoče
Mrtvi jednim, drugim okom živi
kao prevara, kao šala sa upola zbilje

Mrtva sećanja pužu uza zid,
padaju niz oluke
Rasprašuju se u proleće

Faraon je živ uskrso je u zvezdu,
kao i svi njegovi sinovi
Majmun je mrtav
eno ga gde leži u čovečijoj utrobi

A sećanja kao žive reči bez duše
zakopane u dvorani pihitja
Bljeskaju kao svitac iz opne nerodjen,
vatrom oplodjen javlja i varnichi
kao mladi zmaj
Mozaik mozak taj

Sećanje na reč, na jutra, na kraj
uvek tu je sutra,
Kama ili nož zariven
osvanuće u srcu kamenom,
I samo ti moćićeš da ga isučeš,
jer ti si ta koja gradi kamen,
Kada te prodje plamen

Otadžbino sveta
čista, kao planeta
Bez prolivene krvi ljudske,
mi smo samo ljsuke
A taj poeta, to je noć od vetra, vatra
i strah od praznine, koji nas čovekom čine

Gorostasne planine i guste zime Ruske
kosti zverske, strasti verske,
temelje nam ime
Kuju nama kov
jer to je čov - kovač sreće svoje,
Bili mi i Jov
sledimo taj zov vetra
sto kroz maljavosti muške ječi kao puške
U noći što prašte i znoje kožu i uzglavlja

Nisam ja poeta dušo sveta i svoju kov ja ne
kujem, vec psujem
Kroz cveće u reči sto cvetaju u miris
i ne u venom što truže,
Nego lijem, krave morske,
šume sriborovske, venske pastorage,
Nadriadmiralet, perle nižem,
krojim ih od snova boje

I zagledanosti u čeljusti tvoje

antidot

Polučasovna

iDa li je moguće reći išta
a da značenja ima
Kada misli su ništa
i pisac je niko
S jutra rana
dok prebire po svesti
Tragove sebe
i utiske blede
Kao da ne postoje
ti potoci reči
Kazivanja i snivanja
pusto je i mirno
I nema koca niti barjaka
i ne gore požari vec fenjeri lenji
hlade

Kada nestanu tražnje
u pronalaženju
Gde si se obreo
u sebi koji ćuti i bdi
Kao panj sasečen ispod staze
zagledan u zube svoje gladne
Kao da dokon stvor razgradnje
traži odgovor
Od onog koji se iz stomaka vraća
Preživar
Bulimičar
Hanibal pred vratima svoga bića
Prometej što pogubio je lance
Krotitelj pred kokoši

Kada odgovori nestanu i pitanja izblede
ostaneš ti ceo
u ritama
i ritaš se
Po komandama starim i u ritmu prekom
kao da nemir duguješ nekom

antidot

Negde dalje od nas

iKao luksuz taštih
mengele svakodnevlja
Potencija bez krajnje
u prodoru samoznažjelje
Kosmotražnje,
ka nelociranom univerzumu

Da li bi' smo srećniji,
da li pronađeniji
negde, dalje od nas

Neizvesnost scenarija,
neugledivost razloga
bolest ili trik bolesnog ka zdravlju

Mogućnosti,
koliko u radosti provodiš pitanja
koliko pitanja radosti,
koliko ponavljanja porodiš

Da li spletke pitanja začinju ludila, krik
svračijih gnezda retorike
Neizlegle, neemanisane
nemani tugovanja, za neostvarenim,
nezamišljenim
podrazumevanjem

Da li želiš da me vidiš da se vrtim,
da li želim da se vidim
u tom vitom okretanju

Izbleдела neizgledanja,
ozvučena jezikom, okom pitanja
teškim maljem ocrтана, vodenim bojama
na staklu sudbine

Kao vetar hladan kroz kosti,
propuštam ćutnje, tromo
glavobolje bez prestanka ne mare,
za kristalnim čajankama
objašnjenja - ni mora odgovora

Vežu se nove oblände, pitanja obala,
svanuća potonulih
a vežu se i srca pitanjima, osvrnuća
Osvanuća nikad u ušima, koje prelivaju

antidot

Skribofilija

iPatim od skribofilije
od ljubavi prema pisanom izražavanju
od krvi koja se zgrušava duž puteva
Patim od tragova

Skribofil sam
u ovom slučaju ne radi se o crpljenju uma
markiram ga u manijama
Ali svoju patiju ne bih nazivao ludošću

U prostiranju skriveno je nadahnuće
u izdisaju izračunavanja
izricanja zaručenosti sa javom
Sa vremenom, u nutrini

Ostavljam integrisane tragove
kraj logičke mašine mentalnog aparata

Poetisane produkte uma evoluiram
putem mogućnosti putovao bih
van stoletnog sopstva

Ne samo da bih vladao
arhiviram, aktiviram instance
kojima se vraćam
Obeležavam teritoriju virtualnog sveta
i emaniram
Projektujem, ostvarujem, inplantiram
buduće

Da li zato sam vanzemaljski uhoda
- čovek sam
Hranim se deflorisan/im,
definisan/im,
sintetisan/im,
Rafinisan/im mišljenjem

Onaj koji je sposoban da gubi
taj gaji ljubav prema tragovima
romansama, praznim koridorima,
tretiranim bolom
Žigosanjem upisanim u puteve

Hoditi praznim kanalima znači
svedočiti o sebi
ne da bi mauzolirao bivstvo
uspomenom na tragove: .
- Pozno postavljam građevine nadgradnje

Hranim se padovima, rekapituliram prošlo
u ćelije puštam duh da jezdi
Kopni i galopira
pogonskim muzejom teksta
cevovode stvaram od od korita
Kuća odjeka, gradova odjeka
mašina straha i ogledala

Kanalizacijom
Kontejnerom
Umom

Duh ogleda se
u sluzavim površinama uterusa, ravnima
koje referišu tražeći primalni svetlosni lik
Repetitor, primopredajnik
tražeći razvojni hipotetički dionizijski pulsar
Unutrašnji hipnozer
Histerium

Likovnom naukom, naukom likova i lica
tipujem svojstva, krake karakternog
ispod svetlog lica grada

Unutar sebe
ne uspevam da sakrijem ceo svet
Otkrivam

Ispostavljam: .
svet iz subliminarnog ka uzvišenom
kroz sinteze, sazrevanja
sazrevanje hranim sazrevanjem
čak i onu neznanu stvarnost
Karmibalizam

Niko mi ne može oduzeti svet
čak ni zidovi ne znaju koliko su porozni
Oni ne znaju
da poseduju prozirnost
kroz koju primam
prazninu
stočenu
sa
drugom
prazninom

Golost čoveka
nadasve nesvesna
svoje ispune,
Istinitosti onoga što je okružuje
onog što pruža metafizički bol
koji prevazilazi slabost
Telo je oko savrsenije od oka

Umuklost duha na distanci od sveta
podriva osećaj praznine
um se zatvara u sebe i preživa
Ne ostaje mu nijedno vanjsko lice

U tunelu ogledala svaka spona ima svoj lik
svaki zreli, kao i nedozreli obris svetla
svako je i pacov i beskućnik, senka i jarac

Tuneli postaju opet kanali
magistrale i jame u haosu dana
u zrcalištu dozreva neko novo svetlo
Stablo

A posveta,
ona je uvek pripadala ljubavi

antidot

Poprečni presek zlatnog

iGodina dan mesec nevreme i neki sused
sedeli za stolom od sećanja
doručkivali jutro

Sunce sat stomak kvadar i ponoć
jeli piskavce, gađali se kamenjem
jednog raspalog mosta

Životni postupak i metoda razaranja
otkopavaju minu
davno minulog rata
Ona puca na sav glas,
iz glasa se
po uniformi prosipa cveće

Vojnik skida usne sa epolete i raportira suzu

Žena čovek majmun i bog
otvaraju pasijans prošlosti
i ređaju kulu od karata
na vagu bola

Prosjak lutalica veštica i pas
pišu proročanstvo
o kralju koji će jednoga dana postati
pesnik
Pesnik se budi i melanholično shvata
tragičnost žalosti svesnog građanina

Ministar ulizica sudija i žandar
dobijaju promotivne pobjedničke lozove
znamenje i relikvije dobrodošlice u bratstvo

Brat sestra paun i prababa
po pepelu prebitali tražeći krv
uz mač pehar i meh predaka stvaraju
prsten
Prsten za golubicu

Gradovi hodnici sela dvorovi i dvorišta
dvorani na veliki petak
uspavani
čekaju uskrsenje servera
Server se uspinje ka nebu
01 01 01
Anno domine

antidot

Brzina

iUsporenje je nevidljivost
Usporenje je krivina brzine
Svet krivina
Usporenje je svet brzine
Usporenje nevidljivost
U danu krivina svet je brzina
Svet nevidljivost
Sloboda dužina usporenje krivina
Misao brzina u telu krivine
Svet krivina nevidljivost
Ravnina je zamišljena krivina
Krivina otpor ravnini brzina
Vidljivost je samo talasna dužina
Raspoznatljivost

Sadržaj

Zora nakon slepila	5
ANTIDOT	11
Antidot koncept	13
Brava zaborava	17
Vizir	19
Pokvarena	22
Promaje	25
Pristupnica	27
Drina i Margus	30
Lavirint	32
Multipozicija.....	35
Mesto oka	37
Razdvajanja	38
Učitavanje	39
Bodljikave žilice	42
Partija.....	46
Podvaljen letom	49
Aoris	52
Poskurice	54
Plen	58

Sinedoha.....	63
Odiseja 2012.....	64
Roršahovo nebo	66
Na izvorištu fraktala	68
Jun u kiši	72
Arilje	74
Lutajući oko Kragujevca	76
Moje i tvoje Ja.....	81
Bolesti srca	82
Jedan za sadašnjost	83
Raskrsnik	85
Dečaci	88
Šest dana radi, jedan dan je kao nijedan dan.....	92
Novembar	95
Defragmentacija Neba	99
Mrve.....	101
Pesma od pesama.....	104
Polučasovna	107
Negde dalje od nas.....	109
Skribofilija	112
Poprečni presek zlatnog	118
Brzina	120